

[Socialministeren.]

for denne Forstaaelse, thi det er klart, at en loyal Fortolker — og som saadan er jeg altid optraadt — kunde ikke tage andre Hjælpetilfælde med fra Hjælpekasserne end dem, der analogisk svarede til store Forsørgerbyrder eller langvarig Sygdom i Retning af at volde vedkommende Ansøger økonomiske Besværligheder. Og i Betænkningen er der heller ikke nævnt Tilfælde, der falder udenfor denne Ramme. Jeg maa altsaa give det ærede Medlem Ret ikke i, at han tager Ændringsforslaget tilbage, men i, at han slet ikke havde behøvet at stille det.

Naar jeg nu ser tilbage paa disse Forhandlinger og ser paa det Forslag til Socialreform, jeg udarbejdede for 3 Aar siden, maa jeg naturligvis indrømme, at det er langt fra dette Forslag, jeg har faaet. Det er ikke det, jeg havde ønsket, det er ikke det, Socialdemokratiet havde ønsket af en Arbejdsløshedslov. Men paa den anden Side er der saa vigtige Ændringer, saa afgørende Forbedringer i Forhold til Loven af 1927, at jeg synes, vi ogsaa fra vor Side roligt kan stemme for dette Lovforslag.

Jeg nævner Tilskudsprocentens Forhøjelse. Jeg nævner den saakaldte Einer Jensenske Skala, der ikke ligger langt fra den, jeg selv udarbejdede. Jeg nævner endvidere Etableringstilskuddene og disses Forhøjelse. Retten for Kommunerne til at yde Kontingenthjælp med Halvdelen mod som nu en Trediedel, Prisreguleringen af Dagpengene, der kan se ud som det modsatte af en Forbedring, men som i det Tilfælde, at Prisniveauet skulde stige her i Landet eller Kronen skulde synke, vil medføre en Forbedring for Arbejderne, en Række Ændringer vedrørende Betingelserne for Understøttelsen — Ændringer, som til Dels er omtalt —, Ordningen vedrørende den kollektive Arbejdsvægring, som i hvert Fald giver et bestemt paaviseligt System i Modsætning til den Uro og Tvivl, der stadig hersker nu, Bestemmelsen om Kontingentfrihed for arbejdsløse Medlemmer i 3 Måned, altsaa under langvarig, kronisk Arbejdsløshed, Lempelserne af Fortsættelseskassernes Aabning, Forhøjelsen af Dagpengebeløbet i Fortsættelseskasserne til samme Højde som den ordinære Understøttelse, de nye Regler om Arbejdsløshedsfonden og forskellige andre Bestemmelser, alle sammen Forbedringer. Derimod ser jeg altsaa med Beklagelse navnlig de forskellige Regler om den private Arbejdsanvisning udgaa, og det er som anført ogsaa med stor Betænkelse, jeg er gaaet med til i det Omfang, som sket er, at udelukke Hjælpe-

kasserne fra at træde til. Men dels var Tiltrædelsen af den sidste Bestemmelse jo en Forudsætning for overhovedet at naa til Enighed mellem samtlige Partier om et i øvrigt saa betydningsfuldt Lovforslag, dels er det altsaa mit bestemte Haab, at Enighed om Arbejdsløshedslovgivningen, om den vanskeligste Fjerdedel af Socialreformen, ogsaa af sig selv vil bane Vejen for Enighed om en sagligt og systematisk forsvarelig Ordning af den øvrige sociale Lovgivning.

Jeg vil derfor gerne slutte med at anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og imod Underændringsforslagene, altsaa anbefale denne nye Arbejdsløshedslov, og jeg vil udtale min Glæde over, at det efter 5 Aars til Dels forbitrede Kampe er lykkedes at gennemføre en ny Arbejdsløshedslov, der har kunnet samle saa langt den største Del af Rigsdagens Medlemmer om en Ordning, der trods alt medfører saa stor Forbedring for Arbejderne i Forhold til Loven af 1927.

Herfor takker jeg. Jeg takker for den Forhandlingsvillighed, Oppositionens Forhandlere har vist. Jeg glæder mig over, at man har villet give Regeringen og mig denne betydningsfulde permanente Lovnetop i en Krisetid — selv om Krisen selvfølgelig rammer Arbejderne først og haardest —, og jeg udtaler det Haab, at den trufne Ordning maa komme til at opfylde sin Mission: at skaffe bedre og tryggere Forhold for dem, der er ude i Arbejdsløsheden, og politisk talt at skabe mere Ro om dette dybest set neutrale Spørgsmaal. I alt Fald Ro en vis Tid, thi i en Verden som den nuværende er det jo ingen givet at spaa, hvorledes Forholdene i det hele vil arte sig, selv for en kortere Fremtid, men efter 3 Aars Bekymringer for at naa til et Resultat er jeg alligevel tilbøjelig til i Øjeblikket at nøjes med det ene Ord: Tak!

C. O. Pedersen: Der er et af mit Partis Medlemmer, der lige har gjort mig opmærksom paa en Udtalelse, jeg ikke hørte, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og som for mig har ikke ringe Interesse, det indrømmer jeg. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, efter hvad der er sagt mig, at der i det konservative Folkeparti var megen Sympati, eller nogen Sympati, for det af os stillede Ændringsforslag. Jeg forstod — efter den Fremstilling, der er givet mig —, at det ærede Medlem ikke selv nærrede nogen Sympati for det, men indenfor det konservative Parti var der megen Sympati for